

Chorvatské ostrovy v sedle i na lodi

Připouštím, že titulky se může zdát chaotický, nicméně účelem bylo hlavně zaujmout, a to se mi, zdá se, podařilo. A o čem to vlastně bude? Pochopitelně o ježdění na kole, tentokrát v Chorvatsku, ovšem v rozkošné kombinaci s lodí.

Takový úvodní vtíp: „Jaký je rozdíl mezi Miami Beach a Jackie Collins? Žádný, každý už tam byl...“ Skoro by se to hodilo i na tradiční doménu české dovolené u moře. Akorát mě nenapadá vhodná česká celebrita. Chorvatsko je zkrátka u nás v kurzu a chápu ty, kdo se mu možná trochu brání. Taky jsem se bránil, dnes nelituji.

Výhodou a nevýhodou ostrova je jeho poloha - pokud máte loď (kamaráda, co má loď, případně peníze na pronájem lodí + kapitánské zkoušky atd.), je problém vyřešen. Existují i specializované cestovky, které nabízejí to, co jsem si osobně vyzkoušel: z ostrova na ostrov lodí, po ostrově na kole. Kdo se chce po mě opičit, může, ale nemá cenu uvažovat o variantě s místními trajekty (stát se může těm, kdo nemají kapitánské zkoušky, nebo kamaráda s nimi a lodí či chovají nějakou averzi k cestovkám...). No a navíc se s ničím nemusíte tahat (výhoda varianty s cestovkou).

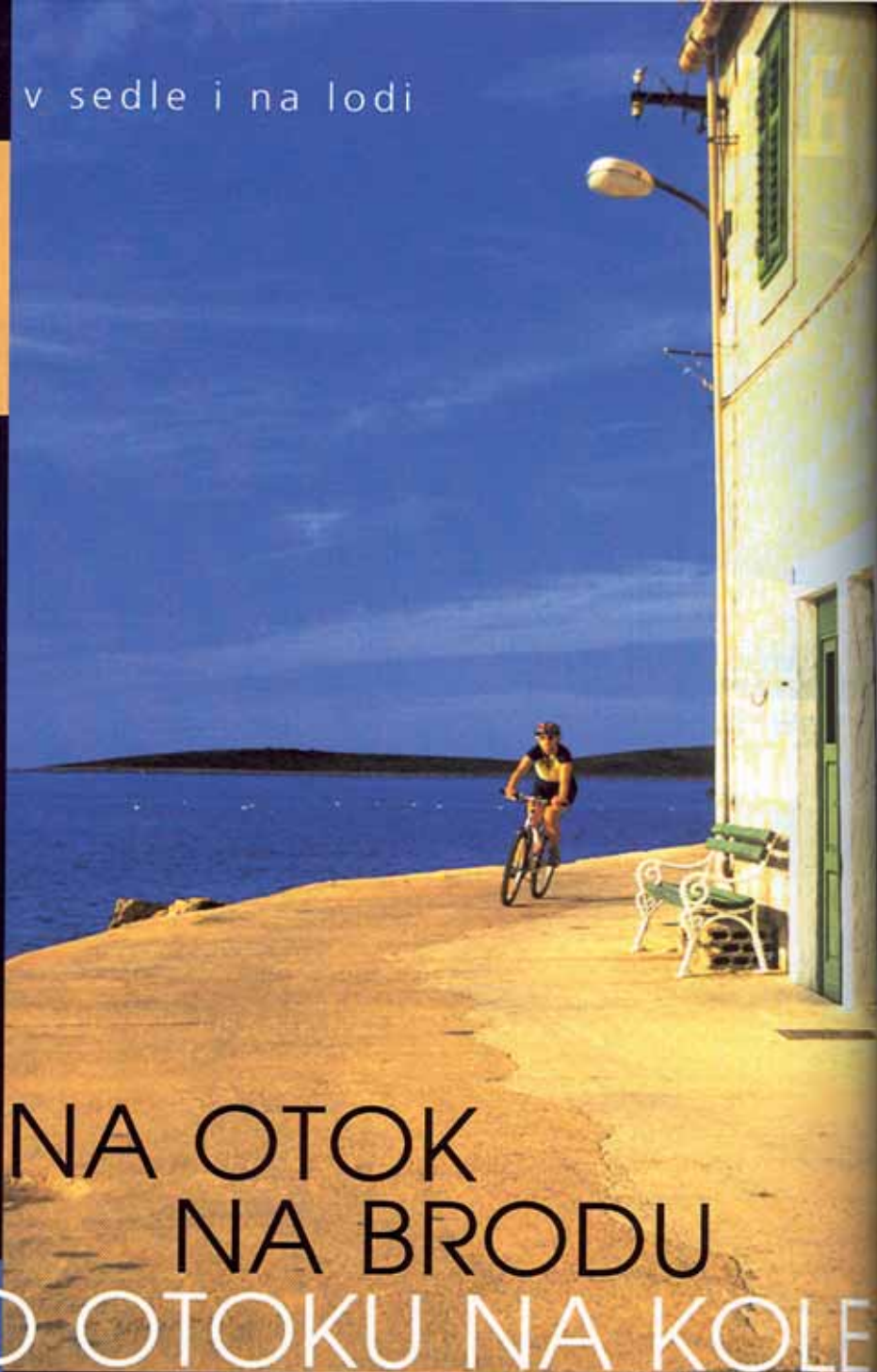
Z OTOKU NA OTOK NA BRODU A PO OTOKU NA KOLE

Moje fotografie a postřehy jsou z loňského jara a léta. Doma jsem se rozloučil rundou v oblíbeném baru a z Norimberka odjel autobusem do Splitu. Busem proto, že to nebylo drahé, a potom proto, že nemám auto. Po dojezdu jsem si říkal, že si asi přeci auto koupím. V dubnu totiž z Čech nejede ani jeden spoj, a tak jediné německý Touring za 125 DM jednoduchý lístek... Ovšem cesta je běsivá, zejména pokud řídí Chorvat (nebo možná právě proto), anebo jsem přecitlivělý díky humánnímu cestování českými busy? Vlakem to jde pochopitelně taky, bohužel jen do Rijeki, kde o půlnoci dojedete a do Splitu máte přípoj, který už jede za 5 hodin, takže to znamená survival po barech. Hotel se nevyplatí, a když, tak hotel hodinový, o tom ale nevím, kde v Rijece je. Obě

varianty jsem ani nedomýšlel a rozepisují se proto, abych vám, pozorným čtenářům, usnadnil rozhodování. Přístav se hledá snadno, bývá u vody. No a v přístavu je loď, kolo a kajuta, čili se může začít.

Málem bych zapomněl: výhodou Chorvatska je pro nás Čechy pochopitelně chorvatština. Večerní příděvek kapitána i představení posádky stihám rozumět a potěšen zjišťuji, že PELINKOVAC a TRAVARICA jsou chutné bylinné likéry.

Vzhledem k tomu, že jednotlivé trasy se liší a) podle programu plavby, b) preferencí vlastníků lodí, c) podle počasí resp. větrů (bacha na buru a jugo!), nebudu zde rozvádět kudy a jak jsem jezdil chronologicky, nýbrž popíšu jednotlivé ostrovy odshora dolů, be inspired...

RIJEKA A OSTROVY KVARNERSKÉ ZÁTOKY

Cres je ostrov, který leží na dohled z rijeckého přístavu, plavba tam trvá asi hodinu. Většinou se zajíždí přímo do malebné zátoky se stejnojmenným přístavem, což není na škodu. Hlučná Rijeka je kdesi daleko, teplý večer a příjemné kaviárničky a mediteránní ruch: dovolená jak má být! Z Cresu se dá vyrazit dvěma směry, oba stojí za to.

Protože se nacházíte zhruba ve výšce jednoho metru nad hladinou moře, počítejte se stoupáním každý den, to hned na začátek. Na sever se z městečka Cres dostanete nejprve nad hezkou, už skoro zapomenutou vesničku Predoščica, kde není opravdu nic, ale zato nádherný kostelík a ukázka nefalšované romantiky balkánské vesnice s kouzelnými pohledy na průliv mezi Cresem a ostrovem Krk. Dále na sever se silnice rozdvouje - odbočka doprava dolů sice znamená ztrátu výškových metrů, ale Belí za procházku rozhodně stojí; navíc je tam příjemná restaurace. Potom ale konec legrace, je to pořád do kopce a záhy i slušná šotolinka. Kdo se nechá vést, dostane se do vylidněné vesničky Ivanje. Součet věku jeho obyvatel je asi 300 let, žijí tam 4 stařenky... Měl jsem to štěstí, že jsem jednu zastihl doma živou, dala mi vodu, jinak bych asi posel a nikdy se nevrátil a to v jakékoliv formě. Na ostrově totiž žijí i supi.

Měl jsem dobrou mapu a nechtěl jsem ztrácet výšku, a tak se dostal do vesničky Nijska, kde už skutečně nikdo nežije kromě asi 150 ovcí, které zaujaly v kuchyních a obývacích osiřelých domů místa po jejich obyvatelích. Následovala terénní vložka zpátky k silnici, asi 8 km skalnatým terénem, pro mé kolegy jsem to kódoval jako Sierra Madre. Do Ivanje se mimochodem dá dostat i z přístavu ležícím severně od Poroziny, ale je to pěkný krpál, ty tři kilometry a 200 výškových metrů nás stálo skoro všechnu vodu. To jsem totiž chtěl s navedenými přáteli vyzkoušet něco nového.

Logicky se druhý den nabízí jet na jih. Kdo má chuť relaxovat, může sjet do Osoru (přístav, most, za ním ostrov Lošinj) normálně po silnici, rezervaci s Vranským jezerem necháte po pravé ruce, na křižovatce dobrá voda z kohoutku, dojedete do Beleje (restaurace), přijde Osor, najdete loď, restaurace atd. Ovšem nejjet variantu přes Valun by byla škoda: podél jachetního přístavu se dostanete na vyhlídkovou pobřežní šotolinu a před Valunem udržíte výšku, když odbočíte na Veli Podol. Valun sám je hezky zašité hnízdo, sjezd do něj je úžasný (o to méně pak to stoupání zpět!). Je tam několik restaurací a klid, protože auta tam nesmí.

Vyložená námka je úsek přes Veli Podol do Grmova, krycí označení 'Irsko', což potvrdí každý,

obzvlášť pokud ho tam zastihne déšť: suché zídky, štávnaté pastviny, borovice a staré duby, spousta ovcí - prostě zelený ostrov, ovšem bez Guinnesse. Mě tam skutečně přišlo a přestože někdy mě vytočí i maličkost, tentokrát mě nerozhodilo ani dvojitá píchnutí za sebou. V dešti s mokkými prsty se perfektně hledá jak průpich, tak i báječně odsejpá vlastní lepení.

Lošinj je podlouhlý ostrov, jsou na něm dvě městečka, menší Veli Lošinj a (logicky) větší MALI Lošinj. Silnice je v pohodě, ideální na regeneraci. V obou městech se dají doplnit zásoby zmrzliny a v Malim Lošinji je dokonce internetová kavárna a také malý obchod s náhradními díly na kolo. Nedělejte si ale iluze, jedná se skutečně o NÁHRADNÍ díly, pokud vůbec. Za projíždku po okolí stojí zejména pobřežní promenáda směř Čikat a Sunčana Uvala. Cestou se můžete skoro kdekoli vykoupat, je tam pár restaurací a několik pěkných vil, radost pohledět, zkrátka low ridin' na balkánský způsob. Pokud jedete s přítelkyní, která dostala k Ježíšku kolo, měla by začít tady.

Pag - měl jsem štěstí, že jsem poprvé viděl tento ostrov z pevniny: od rána rval vítr koruny stromů, prach i nepřipevněné obyvatele. Na moři nebyla ani jediná loď, drobné vlny měly stříbrné vrcholky, vymetená obloha, zvláštní chlad, pověstná bura se předváděla v plné kráse. A na obzoru byl nízký pruh ostrova, holá úbočí, skaliska jak na Marsu, skála a poušť, šedá, žlutá i hnědá ve všech odstínech: tak to byl Pag. Zejména jeho jižní část je hodně odlišná od jiných ostrovů: nejlepší k seznámení je začít buď v přístavech Šimuni nebo Mandre.

Úzké silnice mezi pastvinami (bacha, některé jsou slepé) vedou k silnici, stojí za to vystoupat nad stejnojmenné město a vychutnat si úžasný sjezd. Podél východního pobřeží ostrova, respektive Paškého zálivu, vede lehká terénní alternati-

SCH SPORT ARZKOPF

LEHČÍ...

UŽ TO...

NEMŮŽE BÝT!

Něco opravdu do nepohody: bundy Pulser a Activ ze superlehkého, nepromokavého a vysoce prodyšného ripstop dvouvrstvého laminátu Gelanots pro sporty s vysokou intenzitou zátěže.

AKTIV

Možno složit do vlastní kapsy a zavěsit na opasek

PULSER

Prostorná kapsa na zadní části.

WATERPROOF BREATHABLE LAMINATED FABRIC
GELANOTS

SPORT SCHWARZKOPF v.o.s.
Masarykova 154, 342 01 Sušice
tel./fax: +420 187 528895
e-mail: sportschw@sportschw.cz
http://www.sportschw.cz

va do městečka Novalja. Cestou se dá odbočit do Kolanu a ochutnat proslulý (a skutečně dobrý) pašský sýr. Ten je zvláštní tím, že ovce a krávy spásají trávu na ostrově, která je ovšem díky slavnému vzduchu logicky slaná, tudíž i mléko a tudíž i sýr. Prostá krmě, stačí chleba a hlt vína. Sýr ovšem není z nejlevnějších, bohužel.

Městečko Novalja není nic, co by bylo třeba prozkoumávat celý půlden, dokonce mě teď napadá výraz 'pagárna' - daleko zajímavější je idylická silnička na severní cíp ostrova k přístavu ali-as molu ve vesničce Lun, kde skutečně končí pevnina, je tam málo lidí a je tam hezky. Kreativní kapitán vás pochopí. A bacha na brzdy, sjezd k molu má 25% klesání a zejména dole potkáte zastavu, šplhající v protisměru.

Rab - dalo by se říci: když už tam jednou jste, tak se tam stavte. Na ježdění po ostrově se moc těšit nemusíte, ale město Rab za procházku stojí. Hezké stinné uličky, několik věží s rozhlednami, několik slušných restaurací, ale síť cest a silnic je celkem chudá. Kreativní kapitán pochopí, pokud ovšem nezískají většinu spolucestujících přítelkyně, které si budou chtít muset nutně koupit kabelku a sluneční brýle...

Krk je největší z ostrovů v Jadranu a navíc přístupný i bez lodě, protože spojený s pevninou mostem. A ještě k tomu docela rozmanitý - lze tu jezdit klidně i týden... Snad pouze jižní část ostrova by se dala odpustit a to právě ve prospěch vnitrozemí. Krásný výlet, který by se dal rozdělit na dva dny: vyrazit z Krku, stejnojmenného městečka navíc docela hezkého a u starého kostelíka Sv. Dunat odbočit do vnitrozemí. Tuto trasu jsem jel několikrát a pokaždé trochu jinak: ale vždycky po lesních cestách a spíš podle Slunce. Lesy si vysloužily krycí označení Keňa, lehký terén dovede buď rovnou nebo oklikami do Vrbniku, kde mají dobré víno. A ve Vrbniku je i nejužší ulička na světě, kterou snad najdete, označená však není.

Podle toho, kolik máte času, se bude odvíjet další program, ale mě se na celém ostrově líbilo městečko Dobrinj, které je na pěkném vrcholku a je z něj vidět kamkoliv a je to z něj kamkoliv s kopce. Zejména technický sjezd pod kostelní zdí po úzkém trailu do vesničky Tribulje! Nezanedbatelný brzdný účinek zde předvádí ostrovník, což je zajímavé, pokud jezdíte bez rukávů. Pokud se budete s kapitánem bavit, kde na vás bude čekat s lodí, rozmluvte mu přístav Malinska a dostaňte ho do Omišalj. Do tohoto

ostrovu Cres. A pokud nemáte loď, kamaráda s jachtou, případně jste na ostrově opravdu bez CK supportu: jezdí odsud docela často trajekt.

Split a Dalmátské ostrovy

Řekl bych, že je lepší začít cestovat u Rijeki a v Kvarnerské zátoci a pak to buď prodloužit na jih (stačí i týden, 10 dní je ale lepší), a nebo se vrátit někdy příště a sjezdit to pořádně. A navíc, pokud se vám líbil sever, tak s jihem budete ještě spokojenější. Dejme tomu, že jste udělali lépe a aklimatizovali se v Trogiru, což je lepší než hluchý byt pěkný Split. Ve Splitu je pěkný Diokleciánův palác, přístavní korzo a na jeho konci, opačném od přístavu, pak i dokonce obchod s koly. Trogir je město s dvěma podobami: běžná zástavba vrobí historické centrum, krásná dlažba, spousta cukráren a spousta Chorvatů, které se umějí oblíknout a přitom nevypadají jak z Perlovky. Ale zpátky k vážné práci: přístav je na okraji historického centra, tudíž se na lodi moc nevyděláte, proto vyhajte na moře, na nejbližší ostrov, na

Brač, ostrov, co leží na dohled ze Splitu a přesto je tak vzdálen od jeho blázince! Je skoro jedno, kde začnete. Mě se líbil víc přístav Milna, kde byl obchůdek Mrduja (ano, vhodně pojmenovaný podle nedaleko ležícího ostrůvku s majákem). Jako obvykle je to do kopce. Poprvé jsem byl zvědavý a natáhl si etapu (cílem byl v Bolu) podél pobřeží. Nejprve jsem nelitoval a pak litoval. Vyložený veget je jízda podél pobřeží mezi přístavy Sutivan, Supetar a Pučišće, kdy jsem zapomněl i na kolapsový stoupáček z Milny do Ložišće. Borovice, kavárničky, šotolinka, klid, sem tam plážka, absolutně bez lidí, ekologicky řečeno 'peoplefree'. Ovšem serpentýny do Bolu z již zmíněné vesničky Pučišće! Bylo to nekonečné, vedro, nic cestou, žízeň, depka. Po 10 km, co se cítily asi jako dvacet, nahoře klimatizovaná kavárna, konečně. Byl jsem ale tak hotovej, že mi následující desetikilometrový sjezd nic moc neřikal, navíc jsem byl v presu, slíbil jsem kapitánovi být v přístavu včas. Tudíž moje rada následníkům: vyjet

přístavu se nabízí hezká varianta přes vesnici Rudine, kde jsme si připadali jak v Austrálii (kde jsme nikdy nebyli), ale kód Outback si pamatujte. V Rudine zůstal čas stát, pouze místní psi to ještě nezaregistrovali. K ochlazení se buď můžete předem vykoupat na pláži v Čičiči a nebo (bohužel vstupné) vlézt do krápníkové jeskyně. A pokud na ostrově Krk s kolem zrovna začínáte, tak zkuste přejít do přístavu Valbiska, odkud je to kousek na

KOLO.LOŽ

Znáte lepší kombinaci?

Ježdění v nezkaženém ráji - po nejhezčích ostrovech Jadranu.

Vhodné pro hyperaktivní (ti mohou proslídit celý ostrov) i pro palubní povaleče. Itineráře pro všechny cyklistické chutě - od hladkých silniček bez aut až po brutální kozí stezky (naplnění snů mnohého bikera). Mezi ostrovy plujeme na tradiční velké jachtě, na které se spí a jí.

Zájezdy v květnu, červnu, září a říjnu, s dopravou vždy od pátku do další neděle.

Ceny od 10 300,- do 13 900,-

CESTOVNÍ KANCELÁŘ
GEOTOUR
ZAL. 1990
www.geotour.cz
tel. 02 - 57 31 16 64

od 25. dubna
ve všech specializovaných
prodejnách

Připravte se už teď na letní sezonu a vyberte si z více než 600 produktů, které můžete zakoupit v síti specializovaných prodejen HUDYsport.

zdarma

Obchodní síť HUDYsport:

BRNO 2, Okružní 20 • BRNO 2, Veselá 13 • ČESKÉ BUDĚJOVICE, Hrozenova 28
FRÝDEK MÍSTEK, Nám. Svatého 43 • HAVÍŘOV, Hlavní 47376 • HRADEC
KRÁLOV, Svatá 561B • HRENSKO, Hlavní 131 • JABLONEC NAD
NISOU, Podolská 22 • JIČÍN, Husova 59 • JIHLAVA, Žitná 9
KARLOVY VARY, Zapsaná 3 • LIBEREC, B. Světlá 11 • MLÁDA
BOLESLAV, Závratí 119 • OLOMOUČ, Chrástská 18 • OSTRAVA
Na Hradčanech 8 • PLZEŇ, Nám. Republiky 5 • PRAHA 1, Hradská 11
PRAHA 1, Na Petříně 14 • PRAHA 2, Šimská 8 • PRAHA 5, Lednická 43
PRAHA 6, Dvorská 48 • PRAHA 7, Štroupský nám. 10 • TEPUCE
Kopecká 10 • ÚSTÍ NAD LABEM, Bílá 3 • ZLÍN, Václav 425 • JAKOUBOV
BYNOVEC 138

HUDYSPORT
CLIMBING AND OUTDOOR EQUIPMENT

www.hudy.cz

vás anebo si to zkrátit přes Nerežišče, což jde taky. A kdo už neví co by, ať si vyjede na Vidovu goru, což je kopec a to strmý (778 m n.m. při vzdálenosti 2 km od břehu) - je tam prý jetelný sjezd přímo do Bolu, viz mapa, zlomte vaz! No a po těch všech zážitcích vám bude připadat Bol docela normální, taky je. Zlatý roh, slavná štěrková kosa je tam pořád, je tam taky pár lidí. Koupat se dá i v říjnu.

Hvar. Jeden z těch známých ostrovů, což znamená, že by měl být nějak provařený. Protože se

na něj většinou dostanete z Brače, je lepší začít na východním pobřeží. Mě se z přístavů víc líbil Stari Grad než Jelsa, ale je to skoro jedno, během dopoledne se dostanete do každého z nich a pokud tam budete smejčit, vychutnejte si variantu přes Dol do Vrbanje - zpátky se můžete vrátit po rovině mezi vinicemi. Stari Grad je poněkud opomenuté hnízdo, několik hezkých budov už zažilo lepší časy, samoška vypadá jak odněkud od nás. Logický cíl je město Hvar, ležící za kopcem, bohužel poněkud mohutným. Mě to trvalo přes dvě hodiny. Za suchého počasí si všimnete spíš ohořelých pahýlů kmenů stromů, nalevo je kopec, doprava padá svah až k vodě, nakonec ten sráz bude mít 400 výškových metrů. Hospoda nahoře má občas otevřeno.

Jednou jsem to jel v dešti, neskutečně mlhavo. Ostatní nechtěli, jelo nás nakonec pět (ti, co měli bundy). Ostatní se nám smáli, co že v tom větru nám tak hrabe: postavili na kafe a že se sejdem v Hvaru. Vitr zesílil, my kolní jsme se zahřáli, pili čaj a pozorovali kozy spásající levanduli (co to musí být za mléko!). Na vodě jsme pozorovali loď, ano, setkali jsme se. My byli ovšem v přístavu dřív, protože vítr loď jednak brzdil a jednak houpal, takže z kafe nebylo nic, spíš se dala provádět retroanalýza snídaní. Kolo opět potvrdilo svoji převahu!

Vis je malý ostrov, zhruba dvě hodiny od Hvaru. Někdo na něj jezdí rád, jeho odlehlost je přitažlivá. Ale právě ty dvě hodiny plavby mohou být docela zrádné: pokud totiž spustí nějaký vítr, který kapitáni nemají rádi (jugo nebo bura), tak

je odjezd z něho docela oříšek, který nabourá celou dovolenou. Zažil jsem z Hvaru na Vis vlny, které zdvihaly před naší lodí o čtyři metry a v podpalubí to skřípělo velmi dramaticky. Na ostrově jsou dvě hezká městečka, Vis a Komiza a dají se objet za jeden den okružním způsobem. Takže z Visu do kopce, pak rovina, hezký sjezd do Komize (pěkná zátoka, přírodní přístav, strážní věž připomínající Belém), pak zase do kopce, rovinka a s kopce zpátky do Visu (hezká je jižní část města a kdo má čas, ať se podívá do kláštera naproti přístavu). Za jugoslávských časů byl ostrov

základnou námořnictva, za 2. války se tu skrýval Tito a co tu fungovalo celou dobu, bylo pěstování vína. Je dobré.

Korčula. Hned na začátku řeknu jednu věc, kterou asi ne všichni vědí: údajně se na Korčule ve stejnojmenném městě narodil Marco Polo. To kdybyste se dostali k nějakému kvízu. Ale stejnou historiku mají po ruce Italové.

Korčula je dost velký ostrov, možná až moc na pouhý jediný den, který jsem zde třikrát strávil. Díky tomu mohu popsat pouze hlavní štreku z přístavu Vela Luka ('luka' je přístav, pozor!) do Lumbardy na druhém konci. Ve Veli Luce bych doporučoval si nakoupit. Ano, jak asi tušíte, já to neudělal. Normálně je to ze všech přístavů do kopce, tady ne, snad dva kilometry je to humánní, pak ovšem přijde městečko Blato, kde to je do kopce dost dlouho. Vzpomněl jsem si na Ivana Woydicha z Bečova nad Teplou, který mi tvrdil, že kdo má v Bečově zahrádku, musí se naučit slaňovat: no v Blatu některé zahrádky asi taky okopávají freeclimbeři. Jediná vesnice cestou je Brna, tam toho moc ale k vidění není, možná bude otevřená kavárna, v květnu mají Chorvati ještě hodně vydláno z minula. Nejhezčí kousek přijde za vesničkou Čara, pokud správně odbočíte mezi vinohrady, čeká na vás veget v podobě zpustlé asfaltky pod borovicemi. Napravo moře a jedna z nejhezčích zátok Jadranu, Uvala Pupnatska Luka, a nalevo sympatický masívek kopců, které dosahují až do 560 metrů a některé serpentiný jsou skutečně monumentální. Doporučuji nespě-

zvolte si objem 0 – 100 l!

> Cyklistické brašny a nosiče

SPORT ARSENAŁ

SPORT ARSENAŁ S.R.O.
Poděbradská 1772, 289 22 Lysá nad Labem
Tel.: +420 325 55 19 78
Fax: +420 325 55 37 57
E-mail: sportarsenal@sportarsenal.cz
Internet: www.sportarsenal.cz

Cykloturistické brašny:

- 1) mělé, velkoobjemové, modulové
- 2) vodotěsné, vodovzdorné
- 3) na řídítka, na nosiče, pod sedlo, do rámu

Cyklistické nosiče:

- 1) přední, zadní, na sedlovou trubku, speciální
- 2) péjené, bodově svařované, svařované technologií TIG
- 3) hliníkové, tenkostěnné z ocel. trubek

Kompletní sortiment

najdete na internetu

NĚKOLIK POSTŘEHŮ NAVÍC

Cenově je Chorvatsko zvládnutelné, jíst a pít dostanete skoro všude. Domácí kuchyně je k nalezení v zařízeních označených jako KONOBA. Asi nejvíc (oproti zvyklostem z domova!) utratíte za vodu, protože pramenů a kašen je cestou málo. Neutrácejte za pivo značky Kaltenberg. Šunka nazývaná „pršut“ je drahá, leč dobrá a obráceně. Vezměte si maximum náhradních dílů. Mállokdy přší, letní spacák pro spaní na palubě vydrží do října.

Kolo: ideální je 28" trekking či cross, důležité jsou opravdu kvalitní pláště, mě se během tří měsíců nejvíc osvědčily Schwalbe Marathon a Continental Super Touring. Vzhledem ke kopcům by asi nebylo seřizení brzd a nákup špalíků od věci. Bliatníky netřeba, dobrý zámek ale ano, nejsme ve Švédsku.

Peníze: směnárny jsou všude. Neberte si s sebou kreditní karty: pokud ji ztratíte, nedoplatíte se při její blokaci. Tímto zdravím jednu českou internetovou banku, která chce za blokaci karty 5000 Kč; neznáte někdo šikovného právníka? Zn. „Autor Vela se vzpouzí“...

osobně se nejvíc líbil vjezd do této přírodní rezervace: kolem krásné kopce, nahore kroužili supi, po srážech borovice a pěkný trail. Ten jeden vede přímo do zátoky, která je často plná turistů, kteří si tam přijedou vypít na palubě pivo, které si nezasloužili. Romantikům se budou líbit asi příkré útesy: mě se nejvíc líbila cesta k nim, zejména posledních 20 kilometrů.

Mljet je taky ostrov a taky hezký, ale mne to tam přiznám se, moc nebralo. Je to totiž přírodní rezervace a za socialismu to tam vylávičkovali a ochodničkovali, a tak se tam dá na kole dovadět, zejména kardiaci si to tam pochvalují (ovšem kromě stoupáku z Pomeny). Je tam hodně lesů a pár romantických pláží, děvčata budou rovněž spokojena.

Text a foto: Jan Haselhuhn

chat, nahore zůstat a dát si něco k jídlu: pak už je totiž jenom sjezd do Korčule, který ale taky není od věci. Korčula je hezké město s pěknými uličkami, jednou internetovou kavárnou. A jezdí odtud trajekt do Rijeki. Z Rjeki pak jezdí vlak přes Mnichov do Prahy a nebo taky jezdí německý Touring. Dobro došli, welcome home!

Dugi Otok. Dugi Otok-otok nejmilejší! Jak si každý jistě správně přeložil, jedná se o můj oblíbený ostrov. Ostrov je to dlouhý, jak sám název napovídá, a po jeho hřbetu vede silnice, celkem asi kolem zhruba 30 kilometrů, na které není prakticky žádný provoz, což znamená pohodu na pěti metrech šíře, pro přehlednost rozdělených středním pruhem. A z této páteře, nikoli nepodobní orlům, jsme se pak pouštěli po srážech dolů, buď se vykoupat, nebo na zmrzlinu a nebo si něco prohlídnout zblízka. Nejlepší je jet ze severního cípu dolů a za 3 hodinky jste na druhém konci (pokud neodbočujete a hodně fotíte). Ohromně se mi líbí přístav Sali, který po sezoně vypadá velmi normálně. Je tam i obchod. Na protějším pobřeží je jedna z atrakcí, zátoka Telaščica. Je opravdu hezká, točil se tam Vinnetou. Mě

